

Герасименко Леся

ТРИ ПСАЛМИ М. СКОРИКА: ДО ПРОБЛЕМИ ВЗАЄМОДІЇ ТЕКСТУ Й МУЗИКИ

Розкрито специфіку композиторської роботи із прозовим (переклад Біблії І. Огієнка) та віршовим (переспіви Давидових псалмів Т. Шевченка) текстовим періодджерелом. Висвітлено два типи авторського підходу до втілення літературної основи – з провідною роллю поетичних закономірностей або превалюванням музичної складової у творі.

Ключові слова: Три псалми Мирослава Скорика, переспіви псалмів Т. Шевченка, слово й музика.

Три псалми для хору a capella, написані М. Скориком спеціально для Сьомого хорового фестивалю «Золотоверхий Київ», що відбувся у 2003 році. Звернення до духовних жанрів уже в зрілому віці для композитора – це не данина моді, як часто буває в сучасній культурі. Відомо, що Мирослав Михайлович є правнуком священика, тому релігійні цінності, питома закорінені у свідомості і ставленні до життя, невід’ємні від його творчості. За словами Л. Кияновської, «... категорія «духовного» мислиться Скориком не як суворе й аскетично-відсторонене служіння, а як глибоко особистісне прагнення людини з усіма її слабостями і беззахисністю відкрити серце Богові і отримати від нього любов і милосердя» [2, с. 468].

Цікаво, що для музичного втілення в досліджуваному творі Мирослав Михайлович обирає псалми не з одного джерела. Так, Псалом 38 автор реалізує в прозовому українському перекладі І. Огієнка, вільно компілюючи текст (див. схему 1. Маркером відзначені використані композитором фрагменти біблійного тексту). Водночас нумерація псалма відповідає так званій єврейській (масоретській) традиції, якої дотримується П. Куліш.

Натомість переклад І. Огієнка (1962 р., 1988 р., 2002 р.) наслідує нумерацію грецької Септуагінти¹, тому в нього Псалом 38 фігурує під номером 37.

Для втілення інших двох псалмів (№12 і №53) М. Скорик обирає тексти віршових переспівів Т. Г. Шевченка (із його поетичного циклу «Давидові псалми») (див. схему 2).

Схема 1

М. СКОРИК. ПСАЛОМ 38	І. ОГІЄНКО. ПСАЛОМ 37	ІІ. КУЛІШ. ПСАЛТИР 38
Не карай мене, о Господи, у гніві своїм. Ридаю і плачу. Не карай мене, о Господи.	1. Псалом Давида. На пам'ятку. 2. Господи, не карай мене в гніві твоєму, і не завдавай мені кари в Своєй пересерді. 3. Бо прощили мене Твої стріли, і рука Твоя тяжко спустилася на мене...	1 Псалма Давидова на спомин. Господи, не карай мене в гніві твоєму, не карай у досаді твоїй. 2 Бо стріли твої прощили мене, і рука твоя спустилася на мене.
Друзі мої, ближні мої залишили мене одного з бідою. А ті, що чатують на душу мою, розставили тенета. Бо сказав я так: не потішайтесь з мене, коли послизнеться нога моя. Бо я визнаю провинну свою.	4. Від гніву Твого нема цілого місця на тілі моєму, немає спокою в кістках моїх через мій гріх. 5. Бо провини мої переросли мою голову, як великий тигар, вони тжачі над силою моєю. 6. Смердять та гниють мої рани з глупоти моєї... 7. Скорчений я, і над міру помилений, цілий день я пильно сумний. 8. Бо нутро моє повне запалення, і в тілі моєму нема цілого місця...	3. Нема здорового місця на моєму тілі задля гніву твого; нема спокою в кістках моїх задля гріха мого. 4. Бо несправедливості мої спали на голову мою, як тигар великий, вони заткалі для мене. 5. Смердять, гниють рани мої задля нерозуму мого. 6. Я скорчився, над міру зігнувся; сумуючи, цілий день похлявлю.
Не карай мене, о Господи, у гніві своїм, не покинь мене, Господи. Прийди мені на допомогу, Господи.	9. Обезсиленний я й перемучений тяжко, ридаю від стогону серця свого... 10. Господи, всі бажання мої перед Тобою, зіткання ж моє не сповало від Тебе. 11. Сильно зіпочеться серце моє, опустила мене моя сила, навіть ясність очей моїх і вона не зо мною...	7. Бо стегна мої ранами зовсім покриті, і нема здорового місця на тілі моєму. 8. Я знемігся і занепавав надто, я ридаю від жалю серця мого. 9. Господи, перед тобою все бажання моє, і зіткання моє не є перед тобою закриті.
	12. Друзі мої й мої приятелі поставили здали від мене біди, а ближні мої поставили оподаль... 13. Тенета розставили ти, що чатують на душу мою, а ті, хто бажав нещастя мені, говорять прокляття, і ввесь день вигимать зрадників! 14. А я, мов глухий, вже не чую, і мов той німий, який уст своїх не відкриває... 15. І я став, мов людина, що нічого не чує і в устах своїх оправдання не має, 16. Бо на Тебе надіюсь я, Господи, Ти віштовки, Господи, Боже мій! 17. Бо сказав я: Нехай не потішяться з мене, нехай не несуться вони понад мене, коли послизнеться нога моя! 18. Бо я до упадку готовий, і передо мною постійно недуга моя. 19. Бо провинну свою визнаю, журюся гріхом своїм я! 20. А мої вороги прозивають, мідниють, і без причини помножилися мої недрути... 21. Ті ж, хто відштовхує алом за добро, обчорнюють мене, бо женусь за добром... 22. Не покинь мене, Господи, Боже мій, не віддалий від мене, 23. Поспіши мені на допомогу, Господи. Ти спасієси моє	10. Серце моє бьється, опустила мене моя сила, і світло очей моїх, яке й його нема в мене. 11. Мої друзі й побратими мої оддалися: стали від мене моєї і родина моя стоїть оподаль. 12. А ті, що наважили на життя моє, заставили сіти для мене; і ті, що бажали нещастя мого, говорять, як зробити мені пакість, вони цілий день про зраду міркують. 13. Я ж, як глухий, не чую, і як німий, що уст своїх не отворить. 14. Я став, як чоловік, що не чує, в котрого устах нема оправдання. 15. Бо на тебе, Господи, надіюсь, ти даси віштовки, Господи, Боже мій. 16. Бо я сказав: Ой, щоб вони не втішались надо мною! Як я спотануся, вони величаються проти мене! 17. Я бо мало що не кулачую, і біть мій все передо мною. 18. Бо я виявляю несправедливість мою; я закурився задля гріха мого. 19. Мої ж вороги злиють, набрали сили, і багатіако їх, що неквадять мене без причини. 20. І хто алом оддатує добро, ті проти мене, а бо про добро дбаю. 21. Не опусти мене, Господи, Боже мій, будь недалеко від мене. 22. Спіши на поміч мені, Господи, мій спасителю

¹ Нагадаємо, що у Септуагінті цифрове позначення Псалмів (з 10-146) на один номер менше, ніж в єврейському тексті.

Схема 2

Т. Шевченко. Псалом 12

Чи Ти мене, Боже милий,
Навік забуваєш,
Одвертаєш лице Своє,
Мене покидаєш?

Доки буду мучить душу
І серцем боліти?
Доки буде ворог лютий
На мене дивитись
І сміятись!..

Спаси мене,
Спаси мою душу,
Да не скаже хитрий ворог:
«Я його подужав».

І всі злії посміяться,
Як упаду в руки,
В руки вражі, спаси мене
Од лютої муки.

Спаси мене, помолюся
І воспою знову
Твої блага чистим серцем,
Псалмом тихим, новим.

Т. Шевченко. Псалом 53

Боже, спаси, суди мене
Ти по Своїй волі.
Молюсь, Господи, внуши їм
Уст моїх глаголи.

Бо на душу мою встали
Сильнії чужії,
Не зрять Бога над собою,
Не знають, що діють.

А Бог мені помагає,
Мене заступає
І їм правдою Своєю
Вертає їх злая.

Помолюся Господеві
Серцем одиноким
І на злих моїх погляну
Незлим моїм оком.

Тож, метою цього дослідження є розкриття специфіки роботи М. Скорика із текстовим першоджерелом у двох основних варіантах: із провідною роллю віршових закономірностей або музичного розвитку, які узалежнені поетичним (*Шевченковим*) або прозовим (*українським перекладом псалмів І. Огієнка*) характером використаного композитором тексту.

Одним із перших питань, яке постало перед нами, є жанрова належність твору, зокрема, чи можна вважати їх хорovým циклом, адже у виконавській практиці зустрічаємо самостійне функціонування кожного псалма. Крім того, жодних вказівок щодо цього сам автор не дає.

Утім, про циклічність твору побічно свідчить належність обраних М. Скориком текстів до групи особистісно-благальних Псалмів, оскільки кожен із них представляє різного роду молитву до Бога (благальну, відчайдушну, покірну). Об'єднуючі закономірності вбачаємо і в драматургії виконавського складу – жіночий, чоловічий та мішаний хори. Інтегруючи

роль в опусі виконує і схожість тричастинної композиційної схеми – з поліфонізацією фактури в середніх розділах та гомофонно-гармонічним викладом у крайніх, – за якою будується кожен із псалмів. Характерно, що архітектоніка 38-го Псалма («I ч. циклу») та 53-го («III ч. циклу») не відповідає структурі текстового першоджерела, у той час як 12-й псалом («середній розділ циклу») має зовсім іншу будову – відповідно до Шевченкового тексту.

Показово, що циклічність не підкріплюється логікою тонального розвитку (d – c (f) – c), хоча всі частини й написані в мінорному ладі. З іншого боку виникає питання, чому, наприклад, Псалом 50 для сопрано й хору (1999 р.), відокремлюється, а розглядуваний опус відомий під об'єднуючою назвою «Три псалми»?

Із проблеми циклічності закономірно виростає питання щодо порядку розташування Псалмів, адже в музикознавчій літературі спостерігаємо взаємовиключну розбіжність думок серед науковців щодо послідовності творів. Так, Л. Кияновська пише, що це «три псалми для жіночого, чоловічого та мішаного хорів» [2, с. 568]. Відповідно, вибудовується така послідовність: 38-й, 12-й та 53-й Псалми. Натомість, у публікації Г. Панкевич «Духовні композиції М. Скорика» [3] знаходимо інший порядок розташування – 12-й псалом, 53-й та 38-й. Зі свого боку Т. Гусарчук пропонує ще один варіант: «Чи Ти, мій милий Боже» (№12), «Не карай мене, о Господи» (№38) та «Боже, спаси мене» (№53) [1, с. 419]. На нашу думку, найбільш вірогідним є твердження Л. Кияновської, яка спирається на об'єктивний чинник драматургії виконавського складу: жіночий, чоловічий та мішаний хори. Тому надалі розглядатимемо «Три псалми» М. Скорика як хоровий цикл, що складається із 38, 12 та 53 Псалмів (схема 3).

Схема 3

**М. Скорик. Хоровий цикл
«Три псалми» (2003 р.)**

1 ч.	2 ч.	3.ч
<u>Псалом 38</u>	<u>Псалом 12</u>	<u>Псалом 53</u>
(авторська компіляція тексту з українського перекладу Біблії І. Огієнка)	(на текст переспіву Т. Шевченка)	(на текст переспіву Т. Шевченка)

Загалом, у розглядуваному творі знаходимо два критерії роботи композитора із текстовою основою. У першому випадку головним чинником музичної композиції є поетичний текст (умовно кажучи, «тексто-музичний» підхід). У другому – архітектоніка твору диктується музичним закономірностями, які часто порушують, власне поетичну драматургію. Так, втілюючи Шевченковий віршовий текст, М. Скорик точно слідує структурі поезії та дотримується порядку слів. Працюючи ж із прозовим перекладом І. Огієнка, композитор дозволяє собі різноманітні переставлення слів і фраз (наприклад, «Не карай мене, о Господи» замість «Господи, не карай мене») або довільно включає словосполучення з іншого джерела («ридаю і плачу», про що йтиметься пізніше).

Розглянемо докладніше структуру псалмів.

Псалом 38 «Не карай мене, о Господи» (для жіночого хору а capella) – це свого роду плач-молитва, яка уособлює боязнь Божого гніву та прохання Його допомоги. Написано псалом у тричастинній репризній формі, що впливає із музичних закономірностей (схема 4).

Схема 4

М. Скорик Псалом 38 (37!) «Не карай мене, о Господи» – 2003 р. – для жіночого хору

А		В		А1	
1 розділ		2 розділ		3 розділ	
3/4 – 4/4 – 3/4 – 4/4 – 3/2		4/4 – 3/4 – 4/4 – 3/4 – 4/4 – 3/2 – 4/4		3/4 – 4/4	
текст І. Огісника	текст М. Скорика	текст І. Огісника	текст М. Скорика	текст І. Огісника	текст М. Скорика
2. Господи, не карай мене в гніві Своім...	Не карай мене, о Господи, у гніві твоєму. Ридаю і плачу (3 р.). Не карай мене, о Господи.	12. Друзі мої й мої приятелі поставали здаля від моєї біди... 13. Тенета розставили ті, хто чагує на душу мою... 17. Бо сказав я: Нехай не потішається з мене ... коли послизнеться нога моя! 19. бо провину свою визнаю...	Друзі мої, ближні мої залишили мене одного з бідюю. А ті, що чатують на душу мою, розставили тенета. Бо сказав я так: не потішайтесь з мене, коли послизнеться нога моя. Бо я визнаю провину свою.	22. Не покинь мене, Господи... 23. поспіши мені на допомогу, Господи...	Не карай мене, о Господи, у гніві твоєму. не покинь мене, Господи. Прийди мені на допомогу, Господи.
13 т.		19 т. (тт. 14-32)		11 т. (тт. 33-43)	
d – h – e		e – D – cis – fis – b – d		d	

У заключному розділі повертається вихідна тональність (d moll) і початковий тематичний матеріал – характерний секстовий стрибок з V на III ступінь із подальшим низхідним заповненням на словах «Не карай мене, о Господи, у гніві Своім» (нотний приклад 1).

Нотний приклад 1

М. Скорик. Псалом 38, тт. 1-4

Moderato
mp

S.
A.

Не ка - рай ме - не, о Гос - по - ди, у гні - ві сво - їм.

Варто сказати про семантичне значення в цій фразі музично-риторичної фігури *passus duriusculus* у партії других альтів, що виявляється паралельним низхідним хроматичним ходом у межах верхнього тетраорду (від I до V ст.) та має стійкий асоціативний зв'язок із настроями скорботи і страждання. Зазначимо, що низхідний поступеневий рух у нижньому голосі є типовою рисою початку всіх трьох псалмів. Ця особливість також підсилює єдність циклу.

Метафоричного значення, крім того, набуває фраза «ридаю і плачу», ймовірно, взята композитором із широковідомої старовинної стихирі

«Плачу і ридаю» анонімного українського автора XVIII століття (нотний приклад 2).

Нотний приклад 2

М. Скорик. Псалом 38, тт. 5-8

Утім, унаслідок трискладової поетичної ритмічної структури з наголошеним другим складом (так званий амфібрахій), у музиці виникають характерні затактові ритмо-мотиви з акцентованою сильною першою долею і слабкою другою. Очевидно, цим і пояснюється активна робота композитора із літературним першоджерелом, адже М. Скорик свідомо обирає для свого втілення лише ті рядки, що збігаються із зазначеним ритмо-мотивом. Сам композитор щодо своєї методики створення нелітургійних духовних (концертних) творів наголошує: «Я намагався текст зробити таким, як мені потрібно... використовував найважливіші, на мій погляд, слова, які мені підходили по звучанню, по ритму. Але разом з тим – я залишив сюжетну канву, ідею, зміст...»[4, с. 8].

Для досягнення одномотивності в музичному плані, композитор перетворює двоскладові слова І. Огієнка на трискладові, за допомогою зміни в прийменниках приголосного звука на голосний. Наприклад, двоскладовий хорейчний мотив із текстом «в гніві» М. Скорик змінює на трискладовий амфібрахійний «у гніві». Цей метод роботи композитора зі словом дійсно свідчить про превалювання музичного підходу, оскільки поетичні рядки перебудовуються відповідно до остинатного ритмо-мотиву.

Псалом 12 «Чи Ти, мій милий Боже» (для чоловічого хору a capella) – сприймається як відчайдушне прохання Божого заступництва. Твір має тричастинну будову, але вже безрепризну (схема 5).

Схема 5

М. Скорик Псалом 12 «Чи Ти, мій милий Боже» - 2003 р. – для чоловічого хору

А		В	С
1 розділ		2 розділ	3 розділ
p – mp – mf		Andante mp – poco cresc. – f – p	p – poco cresc. – f – p – mf – p
4/4 – 7/8 – 3/4		4/4 – 3/4 – 4/4 – 5/8 – 3/4 – 4/4	4/4 – 3/4 – 4/4 – 3/4 – 4/4 – 3/4
Т.Шевченко	М.Скорик	Т.Шевченко= М.Скорик	Т.Шевченко = М.Скорик
Чи ти мене, боже милий , Навік забуваєш, Одвертаєш лице своє, Мене покидаєш?	Чи Ти мене, милий Боже , Навік забуваєш, Одвертаєш лице своє, Мене покидаєш?	Доки буду мучить душу І серцем боліти? Доки буде ворог лютий На мене дивитись І сміятись! Сміятись!	Спаси мене, спаси мене Спаси мою душу, Да не скаже хитрий ворог: «Я його подужав». І всі злії посміються, Як упаду в руки, В руки вражі. Спаси мене Од лютої муки, Спаси мене, помолюся І воспою знову Твої блага чистим серцем, Псалмом тихим, новим.
тт. 1-9 (9 т.)		тт. 10-19 (10 т.)	тт. 20-43 (24 т.)
c moll		Es – c – g	C – B – f – d – H – fis – h – E – f

Автор свідомо не повторює початковий матеріал наприкінці композиції, адже таке вирішення порушило б ідейну спрямованість вірша: від бентежної стурбованості своєю беззахисністю до піднесеного заспокоєння внаслідок молитви.

Характерною особливістю цього Псалма є дбайливе ставлення композитора до Шевченкового слова, про що свідчить наслідування структури Шевченкового 14-складника, а саме уповільнення тривалостей наприкінці кожного піввірша, тобто дотримання так званого «жіночого закінчення» (нотний приклад 3).

Нотний приклад 3

М. Скорик. Псалом 12, тт. 1-4

Andante
p

Чи Ти ме-не, ми-лий Бо-же, на-вік за-бу-ва-єш

На бережне відношення до поетичного слова також вказує дотримання композитором віршового прийому *перенесення*, коли услід за Т. Шевченком М. Скорик розриває структуру 14-складника (схема б).

Схема 6

Т. Шевченко. Псалом 12

М. Скорик. Псалом 12

Доки буде ворог лютий
На мене дивитись
І сміятись! Спаси мене,
Спаси мою душу,

Віршове перенесення

Динамізація музичного розвитку в Псалмі 12 відбувається завдяки частій зміні метро-ритму й супроводжується використанням М. Скориком різних рахівних долей для втілення 14-складника (четвертних, восьмих тривалостей). Оскільки композиція самого вірша розпадається на 2 розділи (крайній прояв відчаю та молитва), головну драматургічну роль у музичному творі виконує 3-й розділ, власне молитва («Спаси мене, спаси мою душу!»), на який припадає генеральна кульмінація на словах «Спаси мене од лютої муки, спаси мене...» (нотний приклад 4).

Нотний приклад 4

М. Скорик. Псалом 12, тт. 32-34

Напруженість та ефектність звучання цього епізоду створюється засобами ущільнення фактури (розщеплення партії тенорів на 3 голоси, басів – на 2), розведення крайніх голосів у діаметрально протилежних напрямках (зростання діапазону звучання), зміна метро-ритмічної групи (використання тріолей порушує чітку розміреність розвитку). Драматичність цього епізоду підсилюється й порушенням структури 14-складника. Показово, що в кульмінації твору знову актуалізується затактовий ритмо-мотив, який уперше з'явився у Псалмі 38, отже, можна сказати, що цей амфібрахічний мотив виконує в циклі об'єднуючу функцію.

Псалом 53 «Боже, спаси мене» (для мішаного хору а capella) – покаянна молитва. Порівнюючи із Псалмом 38 «Не карай мене, о Господи», у цьому псалмі, натомість, автор взиває до Господа про справедливе покарання – «Боже, спаси мене, суди мене ти по своїй волі».

Як уже зазначалося, Псалом 53 синтезує розглянуті вище підходи до втілення тексту. Поряд із провідною роллю поетичної структури, важливу функцію виконують музичні чинники. Це також тричастинна репризна композиція, розділи якої чітко відокремлені ферматами і зміною темпів (Adagio, Andante, Tempo I), що не є характерним для попередніх творів. Подібно до Псалма 38, основна драматургічна функція належить середньому розділу, який до того ж домінує по об'єму (11 т. – 17 т. – 5 т.) (див. схему 7).

Звернемо увагу на строфічну манеру викладу матеріалу в цьому творі. Подібно до Псалма 12, композитор детально втілює Шевченковий 14-складник, але не впродовж усієї композиції. Так, 14-складник точно відтворюється ближче до репризи (у другій половині композиції), тоді як у Псалмі 12, натомість, точне втілення поетичної структури спостерігаємо на початку твору, а потім відбувається поступове її порушення.

Таким чином, розглянувши специфіку взаємодії слова й музики в Трьох псалмах М. Скорика, помічаємо, що автор по-різному ставиться до літературної основи. Псалом 38 відрізняється вільним підходом у плані поводження композитора із першоджерелом, оскільки це прозовий текст.

Схема 7

М. Скорик Псалом 53 «Боже, спаси мене» - 2003 р. – для міш. хору

А		В		А1	
<i>1 розділ</i>		<i>2 розділ</i>		<i>3 розділ</i>	
6/4, 4/4		4/4, 5/4, 5/8, 5/4		6/4, 4/4	
Adagio f – mp – p – mf ^		Andante mp – p		Tempo I p – mp – mf – mp – p	
Шевченко	Скорик	Бо на душу мою встали Сильній чужій, Не зрять Бога над собою, Не знають, що діють.		Шевченко	Скорик
Боже, спаси, суди мене	Боже, спаси мене, Боже, спаси мене, Боже, суди мене	} 6 т.		—	Боже, спаси мене, Боже, спаси мене, Боже, суди мене
Ти по Своїй волі. Молось, Господи, внуши їм	Ти по своїй волі.			—	Ти по своїй волі.
Уст моїх глаголи.	Молось: Господи, внуши їм, Господи, внуши їм, уст моїх глаголи.	} 5 т.		^	
		А Бог мені помагає, Мене заступає І їм правдою [Свою] Вертає їх злая.		} 5 т.	
		Помолюся Господеві Серцем самотнім І на злих моїх погляну Незлим моїм оком.			
				} 6 т.	
11 т. c – h ^ d – b – g – es – b ^		17 т. b – H ^ G – d ^ d – c ^		5 т. c ^	

Такий підхід викликає аналогії із традиціями створення партесного хорового концерту, для якого типове компонування, дописування та переставляння слів. Тобто, коли в основі твору лежить прозовий матеріал, пріоритетними для композитора виявляються власне музичні закономірності й активна робота зі словом, узалежнена авторським задумом. Утім, у Псалмі 12, М. Скорик навпаки більш точно наслідує композицію Шевченкового переспіву, сприймаючи його як особливе художнє завдання – відтворення «канонічного» віршованого тексту, як такого, котрий, з його погляду, не допускає жодних видозмін, де «не можна міняти жодного слова, усе повинно відповідати обряду»[4, с. 8].

Отже, коли М. Скорик звертається до віршованого тексту, прослідковується тенденція до майже точного наслідування структури поезії, що відіграє провідну роль у формотворенні. Натомість Псалом 53 синтезує два зазначені підходи: частково дотримуючись структури вірша та керуючись музичними чинниками, на ґрунті прозового першоджерела, автор вибудовує індивідуальну композицію.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Гусарчук Т. «Духовний концерт» Мирослава Скорика: концепційна трансгресія та її інтонаційне втілення / Т. Гусарчук // Науковий вісник НМАУ ім. П. І. Чайковського: Історія в особистостях (до 100-річчя Київської консерваторії). — Вип. 86. — Київ, 2013. — с. 419–436.
2. Кияновська Л. Мирослав Скорик: людина і митець / Л. Кияновська. — Львів, 2008. — 588 с.
3. Панкевич Г. Духовні композиції Мирослава Скорика / Г. Панкевич // Слово № 2 (39), 2009. — с. 32–33.
4. Скорик М. Хорові твори / заг. ред. та упоряд. М. Гобдича, [вступ. слово Ю. Чекана]. — К. : Камерний хор «Київ», 2005. — С. 6–9.
5. Цалай-Якименко О. Сучасні аспекти музикознавчого дослідження версифікаційної техніки силабічного вірша / О. Цалай-Якименко // Українська музика. Науковий часопис. — Львів : ЛНМА ім. М. В. Лисенка, 2014. — Число 1(11). — С. 24–33.

Леся Герасименко. Три псалми М. Скорика: к проблеме взаимодействия текста и музыки. Научный руководитель – кандидат искусствоведения, доцент, докторант кафедры теории музыки Беличенко Наталья Николаевна. Харьковский национальный университет искусств имени И. П. Котляревского. Раскрыта специфика композиторской работы с прозаическим (перевод Библии И. Огиенко) и стихотворным (перепевы Давидовых псалмов Т. Шевченко) текстовым первоисточником. Освещено два типа авторского подхода к воплощению литературной основы – с ведущей ролью поэтических закономерностей или превалированием музыкальной составляющей в произведении.

Ключевые слова: Три псалма Мирослава Скорика, перепевы псалмов Т. Шевченко, слово и музыка.

Lesia Herasymenko. Three psalms by M. Skorik: to the problem of interaction of the text and music. Supervisor – Candidate of Art Criticism, Associate Professor and Doctoral Candidate at the Department of theory of music Belichenko Natalia. Kharkiv I. P. Kotlyarevsky National University of Arts.

The article reveals the specific character of composer work with the prosaic (the translation from the Bible by I. Ogienko) and the poetic (rehash of the David psalms by T. Shevchenko) textual source. Two types of author's approach to the embodiment of the literary basis with the leading role of poetic regularities or the prevalence of the musical component in the work are taken into consideration.

Keywords: Three psalms by Miroslav Skorik, rehash of Psalms by T. Shevchenko, word and music.